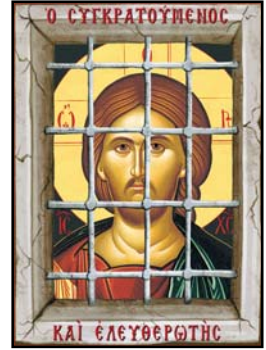

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

- Έδρα: Πατρῶν 12, Κολωνός Ἀθηνῶν
- Διεύθ. Ἀλληλογραφίας καὶ Γραφείων :
Λ. Πάργηθος 87, 136 71 ΑΧΑΡΝΑΙ
- Ἀριθ. Τηλεφ.: 6946785335 καὶ 6976429947
E-mail: agiosfilaretos@yahoo.gr

Φιλανθρωπική καὶ Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ
Φυλακῆς Πατρῶν, Ἁγία Λαύρα καὶ Μέγα Σπήλαιο

Β' Σάββατο Νηστειῶν, 14/27.2.2010

Αναπτύσσοντας τὰ μηνύματα τῆς Παρακαταθήκης τοῦ Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Χειροτονίας του, μὲ τίτλο: *Εὐσπλαγχνία - Διακονία - Εὐθύνη - Θυσία* (βλ. Ὁ Ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Παρθενίου: *Ὁμιλία* : «Καὶ πάλιν, *Εὐγνώμων Μνεία Φωναῖς Αἰσάις*»), ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἀναφέρθηκε μεταξὺ ἄλλων στὶς «ἐνδεικτικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Διακονίας μας στὸ Ἁγαθόν, δηλαδὴ τοῦ ἐνεργοῦ ἐνδιαφέροντός μας γιὰ ὅσους εὐρίσκονται σὲ ἀνάγκες καὶ θλίψεις: φιλοξενία καὶ στοργὴ στοὺς πεινασμένους, τοὺς διψασμένους, τοὺς γυμνοὺς, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς φυλακισμένους», τὶς ὁποῖες ἀπαριθμεῖ ὁ Κύριός μας ἐν Ἡμέρᾳ Κρίσεως, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο ἀκούσαμε στὰ πρόθυρα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

■ Ἦταν λοιπὸν μιὰ ἰδιαίτερη εὐλογία γιὰ μᾶς τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἁγιος Φιλάρετος» καὶ τοὺς συμπαραστάτες Του νὰ ἐπισκεφθοῦμε μέσα στὸ στάδιο τῆς Τεσσαρακοστῆς τοὺς Ἀδελφούς μας Φυλακισμένους, μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Πατρός μας, καὶ τὴν καθοδήγησι τοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ.

Ἡ ἀξιότιμος Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας κ. Εἰρήνη Ἀρχοντούλη δὲν ἦταν σωματικῶς μαζί μας, λόγω ἀσθενείας, ἀλλὰ εἶχε φροντίσει (ἀπὸ τὴν κλίνη της!...) γιὰ τὴν ὀργάνωσι τοῦ Προσκυνηματός μας μαζί μὲ τὶς ἄξιες συνεργάτριές της καὶ μᾶς ἀκολούθησε νοερῶς καὶ προσευχητικῶς σὲ κάθε βῆμα τῆς νέας μας δραστηριότητας.

Τὸ πρῶτο μας Προσκύνημα ἦταν στὶς Κλειστὲς Φυλακὲς Ἁγίου Στεφάνου Πατρῶν, τὶς ὁποῖες ἐπισκεπτόμασταν γιὰ δευτέρη φορὰ: πρὸ ὀλίγων μηνῶν, τὴν 23η Νοεμβρίου (ἐκ.ἡμ.) εἶχαμε συναντήσει 400 ἀπὸ τοὺς 750 κρατουμένους Ἀδελφούς μας καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς μᾶς εἶχε παρακαλέσει νὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ τοὺς ὑπολοίπους.

Στὴν εἴσοδο τῆς Φυλακῆς μᾶς περίμενε μία ομάδα πιστῶν, Ἀδελφῶν μας ἀπὸ τὴν Πάτρα καὶ τὸν Πύργο, ὥστε ὁμοθυμαδὸν νὰ προσκυνήσουμε τὸν Χριστὸν μας στὸ πρόσωπο τῶν Φυλακισμένων Ἀδελφῶν μας.

Ἡ ἀπουσία τῆς κυρίας Νίτσας Κουκούτση, Κοινωνικῆς Λειτουργοῦ τῶν Φυλακῶν Κορυδαλλοῦ, ἡ ὁποία ἔλειπε σὲ κάποιο Συνέδριο, ἦταν πολὺ αἰσθητὴ: συνήθως, ἡ γνωριμία της μὲ τοὺς Ὑπευθύνους τῆς Διοικήσεως καὶ ἡ ἀκαταγώνιστος ἀποφασιστικότητά της γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς συναντήσεως ὅλων τῶν Φυλακισμένων μὲ τὸν Θεοφιλέστατο Κυπριανὸ καὶ τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου -συνεργούσης τῆς Θείας Χάριτος, ἀνοίγει τὶς πύλες τῶν Φυλακῶν, πέρα ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη προσδοκία.

Οἱ πρεσβεῖες ὅμως τοῦ Προστάτου μας Ἁγίου Φιλαρέτου ἔκαναν τὸ θαῦμα τους: ἐνῶ ἀρχικῶς θὰ ἐπιτρεπόταν μόνο 10 ἄτομα νὰ εἰσέλθουν στὸν χῶρο διανομῆς τῶν δεμάτων, καὶ μόνο 20 Κρατούμενοι νὰ ἔλθουν προσωπικὰ νὰ συναντήσουν τοὺς ἐπισκέπτες, τελικὰ, δόξα τῷ Θεῷ, 17 ἄτομα συνώδευσαν τὸν Θεοφιλέστατο Κυπριανὸ καὶ συναντήθηκαν μὲ περίπου 170 Ἀδελφούς μας φυλακισμένους...

Ἀφοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ποιμένας μας ἀπὴνῆθινε ἓνα σύντομο μήνυμα ἀγάπης, προσευχῆς καὶ ἐλπίδος, καὶ μαζὶ μὲ τοὺς παρευρισκομένους ἔβαλε μετάνοια, ζητώντας συγχώρησι ἀπὸ τοὺς Ἀδελφούς μας φυλακισμένους, ἐφ' ὅσον εἴμαστε συνυπεύθυνοι γιὰ τὴν δοκιμασία πού διέρχονται σήμερα, πέρασαν νὰ προσκυνήσουν τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μας (ὁ *Συν-κρατούμενος καὶ Ἐλευθερωτὴς*), νὰ ἀνταλλάξουν ἓναν ἀσπασμὸ ἀγάπης μὲ τὸν Ἐπίσκοπό μας, μέσα σὲ κατανυκτικὸ κλίμα προσευχῆς καὶ ψαλμωδίας, καὶ νὰ λάβουν ἓνα δέμα μὲ εἶδη πρώτης ἀνάγκης καὶ διάφορα δωράκια.

■ Εἶναι κάθε φορὰ συγκλονιστικὸ νὰ βλέπης τὸ πρόσωπο τῶν βαρυντοινῶν τὴν ὥρα πού τοὺς ἀσπάζεται ὁ Ποιμένας: ἀναδύεται μέσα ἀπὸ τὸ χαμόγελο ἢ τὰ δάκρυα ἢ εἰκόνα τοῦ «ἄλλου» Ἀνθρώπου, τοῦ πραγματικοῦ Προσώπου, πού ἔχει ταφῆ κάτω ἀπὸ τὴν ἄγνοια, τὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς,

τὴν ἐπήρεια τοῦ ἐχθροῦ... Ζωγραφίζεται μιὰ ἀπλότητα, μιὰ συγκίνησι, μιὰ χαρά, οἱ ὅποιες τρέφουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι «κάθε ἀγάπη ποὺ στείρεται, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἀνθίσει»...

* * *

Ἄφοῦ ἀποχαιρετήσαμε τοὺς Ἀδελφούς μας ἀπὸ τὴν Πάτρα καὶ τὸν Πύργο, συνεχίσαμε τὸ δεύτερο μέρος τοῦ Ὀδοιπορικοῦ μας μὲ τὸ Προσκύνημα στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα τὸν Πρωτόκλητο (τῆς Τιμίας Κάρας του καὶ μέρος τοῦ Σταυροῦ του στὸν νέο Μητροπολιτικὸ Ναό, τοῦ Τάφου του στὸν παλαιὸ Ναό).

Ἐπειτα μεταφερθῆκαμε στὰ ὄμορφα ὄρεινὰ μέρη τῶν Καλαβρύτων, καὶ προσκυνήσαμε, στὴν Ἱστορικὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Λαύρας, τὴν χαριτόδωτο Κάρα τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου, εὐχαριστώντας τὸν Ἅγιο Προστάτη τοῦ Συλλόγου μας γιὰ τὴν βοήθειά του, τὶς θαυμαστὲς κατὰ καιροὺς ἐπεμβάσεις του, καὶ παρακαλώντας τον νὰ ἐνισχύη τοὺς Ὑπευθύνους Ὁδηγούς μας καὶ νὰ μᾶς χαρίζη καρδίαν ἐλεήμονα...

■ Συγκινηθῆκαμε ἐπίσης στὸ Μουσεῖο τῆς Μονῆς, ὅπου τὸ Λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως, περιστοιχιζόμενο ἀπὸ τὰ ὄπλα τῶν Ἀγωνιστῶν, μᾶς ὑπενθύμισε τὸ θαῦμα τῆς Πίστεως: πῶς μιὰ χούφτα ἀνθρώπων ζήτησε τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ ἀποτινάξη τὸν ζυγὸν τῆς πανόπλου Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας... Στὸν παλαιὸ καθεδρικὸ Ναό, ὅπου τὴν 21ην Μαρτίου 1821 ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς εὐλόγησε τὸ Λάβαρον καὶ ἔδωσε τὸ σύνθημα τοῦ Ἀγῶνος «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστιν τὴν Ἁγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν», ψάλαμε ὡς ὕμνον εὐχαριστίας τὸ γνωστὸ «Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...».

* * *

Τελευταίος σταθμός τοῦ Ὀδοιπορικοῦ μας ἦταν ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Ἐκεῖ προσκυνήσαμε πολλὰ ἅγια Λείψανα καὶ τὴν θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας, τὴν ὁποία ζωγράφησε ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς διαμονῆς του στὴν Πελοπόννησο, καὶ τὴν ὁποία ἀνεκάλυψε τὸν 4ον αἰῶνα μ.Χ ἢ τότε βοσκοπούλα Ὀσία Εὐφροσύνη. Ἐκείνη δὲ τὴν ὑπέδειξε, κατὰ παραγγελία τῆς Παναγίας μας, στοὺς Ὀσίους Συμεὼν καὶ Θεόδωρο, τοὺς μετέπειτα Κτήτορες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου.

* * *

Ὡς συνήθως, ὁ Ποιμένας μας φρόντισε σὲ ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ Προσκυνήματος, ὥστε αὐτὴ ἡ ἴδια ἢ διαδρομὴ νὰ ἀποτελῇ ἓνα πνευματικὸ γεγονός: ὕμνοι καὶ προσευχές, Παράκλησις στὸν Ἅγιο Φιλάρετο καὶ συμμελέτη διαφόρων ἱερῶν Κειμένων –μὲ κύρια θέματα τὴν θαυματουργικὴ δύναμις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν εὐγνωμοσύνη ἢ ἀγνωμοσύνη πρὸς τὸν Θεόν, ὡς καὶ δύο παραδείγματα ἡρωϊκῶν θεοφιλῶν γυναικῶν– ὅλα αὐτὰ μετέβαλαν τὸ ταξίδι σὲ Πνευματικὸ Ὀδοιπορικὸ στὰ λιβάδια τῆς ἐν Χριστῷ «γνώσεως», ἐνῶ ταυτόχρονα βίωσαμε τὴν δωρεὰ τῆς ἐν Χριστῷ συγγενείας καὶ ἐνότητος, ἡ ὁποία δίνει σάρκα καὶ ὀστᾶ στὸ Ὅραμα τοῦ Ὀρθοδόξου Συλλογικοῦ Ἐθελοντισμοῦ.

Ἰ *Ἄρα, «Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν»;*...

† Μ.Σ.Α.

